

det Par Punkter, jeg vil omtale — een Betragning, som har paatrængt sig mig ved at see denne Lov. Man er nu bleven fri for at at see den meningsløse Afskillelse i § 6 mellem de Udgifter, der vedkomme Monarchiet i dets Heelhed, og dem, der vedrøre Kongeriget særligt. Dette figurerer nu ikke mere i § 6, men i § 8 have vi endnu en Levning af den gamle Opstilling, idet der der beregnes en Udgift af 125,000 Rd. til Godtgjørelse for Indførselstold for de Ting, der skulle bruges til Jernbanen. Det forekommer mig, at man ogsaa meget godt kunde have taget denne Udgiftspost bort fra Kongerigets særlige Anliggender og lagt den over til det Sted, hvor man ellers behandler Toldvæsenet. Hermed er det ikke min Mening at ville sige, at den Finantsbehandling, som finder Sted i en anden Forsamling, er den rigtige og den, som man skulde ønske sig, men jeg siger kun, at der finder den Sted, og naar dette er Tilfældet, saa kunde man meget godt have ladet denne Post udgaae af Kongerigets særlige Udgifter. — Det er aabenbart, at det Vigtigste for os under de nuværende Forhold er at foretage Besparelser, og der er et Par Punkter, som det forekommer mig, at man med Nette kan henlede Opmærksomheden paa, som Steder, hvor der kan slaffes Besparelser tilveie. Selv om det ikke er meget vidtgaaende Besparelser, saa er det dog ogsaa værd at tage med, om det endog kun angaaer nogle Tusinder, i Særdeleshed naar der ved Besparelserne kunde opnaaes noget Nyttigt ogsaa med Hensyn til Sagen selv, som Udgiften angaaer. Der er saaledes Liimfjordsfiskeriets Control, hvortil der er en Udgift af 6,000 Rd. Nu forekommer det mig, at man har hørt en saadan Mængde Klager fra de vedkommende Beboere der omkring, at man ikke kan Andet end tage under Overveielse, om der er noget begrundet i disse Klager eller ikke, og det er ogsaa bekendt, at Regjeringen har nedsat en Commission, som har undersøgt Sagen, netop i Anledning af de Klager, der saaledes ere fremkomne. Efter det, der er blevet mig bekendt, troer jeg, at man kan sige, at den almindelige Mening blandt Befolkningen er den, at det vilde være til Gavn, om den særlige Institution af et saadant Tilshyn bortfaldt; skal der noget Tilshyn til, behøves

der i ethvert Fald, naar man seer Sagen fra et oeconomicke Standpunkt, fra Statens Side, ikke at have Bønning til en særskilt Embedsmand i denne Henseende, idet det Tilshyn, der udfordres, maatte kunne udøves gennem Overighedspersonerne rundt omkring, uden at nogen videre Bønning dertil var nødvendig. Men nu er der jo i den senere Tid fremkommet Oplysning om, at den Bestemmelse, at der er visse Bandede, hvor der ikke maa findes med visse Nebstaber, — om det er begrundet, kan jeg ikke sige, men den almindelige Mening er, at det, at der er saakaldte laafede Bandede, har havt en fladelig Indflydelse, idet Fiskene der ere blevne syge, saaledes at det endogsaa har været livsfarligt at spise af dem. Dersom nu denne Mening skulde have nogen Grund i sig, vilde det jo være overordentlig godt, at man lod dette Forbud bortfalde, hvorved man tillige vilde kunne spare en Deel af de Penge, som nu anvendes fra Statens Side til dette Tilshyn, som jo ogsaa blandt Andet gaaer ud paa at bevogte disse laafede Bandede. Jeg troer, at man skulde overlade til Befolkningens egen Sundes Sands at bevare sig en Erhvervsstilbe ved ikke paa en ufornuftig Måade at forsøge denne Stilbe, og om der ogsaa kan stee nogen Misbrug til en enkelt Tid, er jeg dog overbevist om, at den haarde Nød vil tvinge Befolkningen til igjen at vise al den Fornuft i dette Erhvervs Udførelse, som er nødvendig. Videre forekommer det mig ikke, at man skal gaae fra Statens Side end, at man skal lade Befolkningen være den, der sørger for, at dens Erhvervsstilbe ikke udtørres; hvad der gaaer ud derover, indeholder, synes det mig, en altfor vidtgaaende faderlig Omsorg, som dog til Skyvende og Sidst i sin Heelhed ikke kan være vigtig afgjørende; thi selv om der er den Control, som nu findes, vil dog vistnok Enhver erkjende, at det er et meget svagt Controlmiddel paa saa udstrakte Farvande som dem, hvorom Talen her er. Det er mig ikke bekendt, om Commissionens Betænkning har været forelagt, men hvis dette ikke er Tilfældet, vilde det jo være ønskeligt, om den saasnart som muligt kunde komme frem, da det er bekendt, at Befolkningen i disse Egne i høi Grad længes efter Forandring i den Lov, som har bestemt,